

Kronika parafialna

1 LISTOPADA – przeżywaliśmy Uroczystość Wszystkich Świętych. Mszy Świętej w odrestaurowanym kościele Świętej Barbary oraz procesji na cmentarzu przewodniczył Ksiądz Prałat Marian Szczepiński.

5 LISTOPADA – w naszej parafii odbył się rejonowy zjazd duszpasterski. Przybyli na niego kapłani z sześciu dekanatów.

11 LISTOPADA – obchodziliśmy 90

– rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę.

23 LISTOPADA – w nowoutworzonej parafii Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata miała miejsce pierwsza suma odpustowa. Mszy Świętej przewodniczył i kazanie wygłosił Ksiądz Prałat Marian Szczepiński. W południe odbył się uroczysty Apel pod pomnikiem Chrystusa Króla.

oo

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia pragniemy złożyć wszystkim parafianom najserdeczniejsze życzenia. Życzymy doświadczenia bliskości Boga, który stał się Dzieckiem i bliskości tych, z którymi jest nam dane wędrować przez życie.

Niech Miłość, która objawiła się światu przed ponad dwoma tysiącami lat, opromienia nas swoim blaskiem, abyśmy w Nowym Roku mogli być Jej wiernym odbiciem i na co dzień świadczymi o sile, mocy i wielkości Boga.

Niech jednak w tej świątecznej atmosferze nie zabraknie najważniejszego: zadumy i zadziwienia nad Tajemnicą Wcielenia, nad uniżeniem Boga Wszechmogącego, przychodzącego aby zbawić każdego z nas. Niech też nie zabraknie dziękczynienia za ten wielki Cud i refleksji nad naszym własnym życiem w kontekście rzeczywistości Betlejemskiego Żłóbka.

Ks. Proboszcz Marian Szczepiński i Współpracownicy

GWIAZDA PRZEWODNIA

GRUDZIEŃ 2008

Chwila wspomnień

Powoli dobiega końca czas Adwentu – czas radosnego oczekiwania na przyjście naszego Pana Jezusa Chrystusa. Oczekiwanie nie oznacza oczywiście bierności, dlatego w ostatnich tygodniach wzięliśmy udział w parafialnych rekolekcjach. Prowadził je ojciec Antoni Hebda – redemptorysta. Rekolekcje przygotowywały nas nie tylko do świąt Bożego Narodzenia, lecz także do głębokiego przeżycia odpustu Świętej Barbary – patronki kościoła na naszym cmentarzu. Uroczystościom odpustowym przewodniczył Ksiądz Biskup Pomocniczy Piotr Krupa.

Czas Adwentu to również czas rorat. Bardzo cieszymy się, że pomimo rannej pory kościół wypełniony jest do ostatniego miejsca. Szczególnie cieszymy się obecnością dzieci. Tematem przewodnim tegorocznych rorat są postacie związane z narodzeniem Pana Jezusa.

Nasza parafia wzbogaciła się ostatnio o nowe relikwie. Od wielu lat rozwija się u nas kult Bożego Miłosierdzia. Dzięki staraniom Księdza Proboszcza i Księdza Piotra udało się sprowadzić do Kościerzyny relikwie Świętej Siostry Faustyny Kowalskiej – wielkiej Apostołki Bożego Miłosierdzia. Zostały one uroczysto wprowadzone do naszej świątyni. Tymczasowo umieszczone są w kaplicy Matki Bożej Królowej Rodzin.

Ks. Krzysztof

Bajka na Boże Narodzenie **DLACZEGO PRZY GROCIE BYŁ OSIOŁ I WÓŁ?**

Podczas, gdy Józef i Maryja wędrowali do Betlejem, Jeden z aniołów zebrał wszystkie zwierzęta, aby wybrać najbardziej przydatne do niesienia pomocy Świętej Rodzinie w stajence. Jako pierwszy naturalnie zgłosił się lew:

– Jedyne król zwierząt jest godny służyć Królowi świata – zaryczał. – Stań u wejścia i rozszarpie wszystkich, którzy zechcą zbliżyć się do Dzieciątka!

– Jesteś zbyt gwałtowny – powiedział anioł.

Zaraz potem zbliżył się lis. Z miną chytrą i niewinną stwierdził:

– Jestem najodpowiedniejszym zwierzęciem. Dla Syna Bożego codziennie rano kraść będę najlepszy miód i świeżutkie mleko. Codziennie przynosić też będę Maryi i Józefowi śliczną kurkę.

– Jesteś zbyt nieuczciwy – powiedział anioł.

Nadszedł paw, dumny i wspaniały. Rozpostarł swój wspaniały ogon koloru tęczy i stwierdził:

– Przekształcę tę biedną stajenkę w pałac królewski, piękniejszy od pałacu Salomona!

– Jesteś zbyt pyszny! – powiedział anioł.

Wiele zwierząt przeszło przed aniołem, każde chwaliło swój dar. Na próżno. Anioł nie mógł znaleźć

Odeszli do Pana...

Barbara Tkaczyk, Skłodowskiej
Irena Wojak, Kolejowa
Anna Feszka-Borzyszkowska,
Wojska Polskiego
Mirosław Czekała, Świętopelka
Mieczysław Bąk, Stara Kiszewa
Kazimierz Dawidowski, Brzozowa
Zygfryd Daszkowski, Liniewko
Kościerskie
Mirosława Lewandowska, Legionów Polskich

MODLITWY DO MATKI BOŻEJ ZADUSZE W CZYŁOŚCI

Najcenniejsza Panno Nieustającej Pomocy, Matko litościwa, racz spojrz na biedne dusze, które sprawiedliwoc Bożę zatrzymuje w pomyślnościach czyłocowych. S one drogie dla Twego Boskiego Syna, gdyż zawsze Go kochały i teraz gorco pragną być blisko Niego, lecz nie mogą zerwać swych więzów, które je trzymają w palącym ogniu czyłocaca. Niech się wzruszy Twe serce, Matko litościwa. Poopiesz z pociech dla tych dusz, które Cię zawsze kochały i teraz do Ciebie swe westchnienia. Wszak s to Twoje dzieci, b dż więc im pomoc, nawiedzaj je, osadzaj ich męki, skróć ich cierpienia i nie zwlekaj z ich wybawieniem. Amen.

O Maryjo, swym litościwym sercem

obejmij dusze zamknięte w ciemnych więzieniach pokuty, a nie mających na ziemi nikogo, kto by o nich pamiętał. Najlepsza Matko, wejrzyj swym miłosierdnym wzrokiem na te dusze opuszczone, przyjdź im ze skuteczną pomocą wśród opuszczenia, w jakim pozostają i pobudź serca wielu wiernych do modlitwy za nie. O Matko Nieustającej Pomocy, zlituj się nad duszami opuszczonymi w czyłocaci!

O Niepokalana Maryjo, Matko Miłosierdzia, która widziałac ciewię Ciało ukochanego Syna Twojego wiszące na krzyżu, patrzyac na ziemię przesikniętą Jego Krwią i byac obecna przy Jego okrutnej śmierci. Polecam Ci, Matko Najcenniejsza, dusze cierpiące w czyłocaci i bągam, racz wejrze na nie okiem swego miłosierdzia i wyjednaj im wybawienie z młk. Dla wyproszenia Twej łaski, o Matko Niepokalana, przebaczam szczerze i serdecznie tym wszystkim, którzy mnie obrażili i przez Twoje wstawiennictwo proszę Jezusa o udzielenie im wszelkiego dobra, łaski i błogosławieństwa w zamian za złe, które mi wyrzdzili lub którego mi życzli. Przez Twoje ręce, o Panno Ciewię, ofiaruję Bogu ten akt miłocaci dla uproszenia miłosierdzia dla dusz, które poddane s oczyszczeniu. Amen.

ŚWIĘTA BARBARA

„W świecie panowałby jedynie smutek, gdyby nie było żadnego świętego.”

Powiedział Leon Bloy, a my akceptujemy jego słowa.

W historii chrześcijaństwa kult świętych

był jednym z głównych elementów pobożności wiernych.

Początkowo kult świętych dotyczył tylko apostołów,

męczenników oraz biskupów.

Święty to człowiek obdarzony łaską Boga i częścią Jego mocy.

Do Niego wołamy, oczekując pomocy.

Święty dokonywał cudów

pośród wszystkich ludów.

Chronił ludzi przed działaniem złych sił.

W tym sekret ich tkwił.

Heroizm w codziennym życiu świętych

czynił z nich ludzi wyjątkowych.

Fizyczne cierpienia i śmierć za wiarę,

to świadectwa heroizmu świętych nie na ludzką miarę.

Święci przez to oddalili się od ludzkiej natury

i stali się przez to bliżsi Bogu w blasku swej kultury.

Relikwie świętych zdobyły wielkie znaczenie.

Posiadanie ich to dla każdego wielkie pragnienie.

Odnotujmy cuda za oddawanie czci relikwiom świętych

o skali i różnorodności dla nas niepojętych.

Historyczne istnienie Św. Barbary nie jest niczym potwierdzone,

lecz w naszych umysłach mocno zakorzenione.

Początek kultu św. Barbary umiejscawia się przed VII w.

Oficjalną beatyfikację i kanonizację dokonuje się krótko przed X w.

Święta Barbara żyła w III wieku w Nikomedii (Turcja) w kraju,

w którym przyroda i krajobraz sprawia, że czujesz się jak w raju.

Była wychowywana w pogaństwie

Tak wówczas wychowywano dzieci i młodzież w niejednym państwie.

O tym, jak św. siostra Faustyna trafiła do Kościerzyny

Kult Bożego Miłosierdzia nieustannie wzrasta w naszej parafii, zwłaszcza od pamiętnej kanonizacji s. Faustyny w 2000 r. i wizyty Sługi Bożego Jana Pawła II w 2002 r. Spełnia się zatem pragnienie św. s. Faustyny, wyrażone w *Dzienniczku: Pragnę przechodzić świat cały i mówić duszom o wielkim miłosierdziu Boga; jest to misja moja w tym i przyszłym życiu.*

Od wspomnianej papieskiej pielgrzymki istnieje wspólnota czcicieli Bożego Miłosierdzia „Misericordias”, która inicjuje nabożeństwa związane z tym kultem. Obecnie liczy ona około 50 członków i w swoich modlitwach posługuje się specjalnie dla niej wydanym przez wydawnictwo diecezjalne ‘Bernardinum’ modlitewnikiem.

W naszym kościele w dni po-

wszednie Koronka jest odmawiana przed wieczorną Mszą świętą, a w pierwsze piątki dodatkowo o godz. 15.00; w pierwsze niedziele miesiąca o godz. 15.00 odprawiana jest Go-

dzina Miłosierdzia; od Wielkiego Piątku do Niedzieli Miłosierdzia trwa nowenna. Te nabożeństwa stanowią szczególną okazję do zyskiwania odpustów zupełnych. Wyrazem naszej pobożności jest także obraz Jezusa Miłosiernego umieszczony w ołtarzu Ukrzyżowanego jako duchowy owoc diecezjalnej

peregrynacji obrazu w latach 2003 - 2004.

Ponieważ kult Bożego Miłosierdzia jest tak szeroko rozpowszechniony, ks. proboszcz Marian Szczepiński skierował na początku lipca br. pismo do SS. MB Miłosierdzia z prośbą o relikwie św. s. Faustyny. Nasze sta-

Kolędy

Zaczynamy je śpiewać przy wigilijnym stole. Są to pieśni, które opowiadają o Narodzeniu Pana. Ich nazwa pochodzi z łaciny – calendae, co oznaczało pierwszy dzień miesiąca. Pierwsze „kolędy” były śpiewane przez Rzymian w ramach uroczystego uczczenia pierwszego stycznia, potem zwyczaj śpiewania pieśni przejęli chrześcijanie, aby czcić narodziny Jezusa. Najstarsza polska kolęda to „Zdrów bądź królu anielski” i pochodzi z ok. 1420.

Stajenka

W niej narodził się Jezus. Jest także symbolem nas samych. Jesteśmy jak stajenka, w której nie zawsze jest czysto, w której dobro przeplata się ze złem. Jednak to

właśnie do stajenki, a więc i do nas, zwykłych ludzi, przychodzi Jezus, rozświecła nasze życia i daje nam nadzieję, miłość i wiarę. Bóg rodzi się w nas!

Pasterka

Tradycyjna msza odprawiana w nocy z 24 na 25 grudnia. Symbolizuje czuwanie pasterzy przy żłobie Jezusa. Uczestniczymy w niej razem z najbliższymi. Jest najważniejszym momentem w czasie Świąt Bożego Narodzenia.

Wigilijne przy- słowia

- *Gdy choinka tonie w wodzie jasko toczy się po lodzie.*
- *Jakiś w Wigilie takiś w cały rok.*
- *Jak w Wigilie z dachu ciecie jeszcze zima długo się powlecze.*
- *Gdy w Narodzenie pogodnie będzie tak cztery tygodnie.*

Ks. Krzysztof

Barbara wyrosła na piękną dziewczynę.

Wielu o nią rywalizowało,

za żonę ją chciało.

Barbara ich odrzuciła,

Bo jedynie Boga poślubiła.

W tajemnicy udawała się do grup, w których żyli chrześcijanie cierpiący w tym kraju prześladowanie.

Zauważył to ojciec Barbary i zamierzał zamknąć córkę w wieży.

Od tego pomysłu niejednemu z nas włos na głowie się jeży.

Barbara wyznała ojcu, że przyjęła chrzest.

Tym wyzwaniem oświadczyła, że szczęśliwą jest.

Rozzłoszczony ojciec zaprowadził ją przed namiestnika, zacieklego wroga wyznawców Chrystusa, w stosunku do nich wielkiego okrutnika.

Namiestnik wydał Barbarę na tortury,

lecz ona nie dała złamać swej natury.

Chłosta, przypalanie pochodnią, obcięcie piersi, mówiąc szczerze nie mogły jej złamać, mocna była w wierze.

Namiestnik rozkazał Barbarę ściąć

i na siebie odpowiedzialność za to wziąć.

Prawdopodobnie czynu tego dokonał ojciec Barbary, bogaty poganin, człowiek bez wiary.

Miało to być w 306 roku,

prawdopodobnie o zmroku.

Ledwie spadła głowa przyszłej świętej,

a wykonawca wyroku znalazł się w sytuacji dla niego przeklętej.

Z nieba uderzył piorun, zabijając okrutnika,

bez możliwości zmiany swego życia, bez spowiednika.

Domniemane relikwie męczennicy dotarły do Wenecji w 1258r.

Inne hipotezy mówią, że było to około 1000 roku.

Stąd wędrowały na cały świat,

bo każdy podziwiał św. Barbarę, chce z nią żyć jak brat.

Relikwie znajdują się na wyspie Torce, w Rzymie, Kairze,

Piacenzy, Riety, Pradze, to na świecie.

W Polsce w Pelplinie, Czerwińsku i Krakowie – o tym wiecie. Od XIV w. na terenach górniczych rozwinął się kult św. Barbary. Śląsk, Saksonia, Czechy, regiony alpejskie – to te obszary. Święta Barbara to dziewica, męczennica i wspomóżycielka, dla wielu nauczycielka.

Atrybutami św. Barbary są: kielich, hostia i wieża.

Patrząc na jej obraz, wiemy, dokąd każdy zmierza.

W Polsce św. Barbarę na patronkę obrali:

górnicy, rolnicy, więźniowie, architekci, budowlańcy, dekarze, murarze, odlewnicy, kowale, ludwisarze, kamieniarze, cieśle, dzwonnicy, grabarze, kucharze, rzeźnicy, kaplesznicy, jeńcy, dziewczęta; opiekunka twierdz, straży ogniowej, patronka dobrej śmierci, chroni od ognia, burzy, gorączki, dżumy i zarazy.

Henryk Stanisław Gostkowski

u v u v u v u v u v u v u

Tradycje świąteczne w Polsce

Pierwsza gwiazdka, pięknie przystrojona choinka i opłatek to jedno z najważniejszych symboli Bożego Narodzenia. Warto poznać znaczenie tych znaków i związane z nimi tradycje.

Pierwsza Gwiazdka

Jest symbolem Gwiazdy Betlejemskiej, której pojawienie się towarzyszyło narodzinom Jezusa. Dzięki niej paste-

rze, Trzej Królowie mogli dotrzeć do miejsca narodzin Zbawiciela. Dziś oczekujemy pierwszej gwiazdy, jaka pojawi się na wigilijnym niebie. Dopiero, gdy ona zabłyśnie, możemy według tradycji sięść do stołu i podzielić się opłatkiem.

Opłatek

Jego nazwa wzięła się z łacińskiego słowa oblatum i znaczy tyle co

dar ofiarny. Jest to nic innego, jak cienki kawałek wypieczonej mąki pszennej i wody. Na nim widnieją obrazy związane z Bożym Narodzeniem. Dzielenie się chlebem ma korzenie w pogańskich tradycjach. Z czasem przeszło ono na stałe do zwyczajów chrześcijańskich, a dziś dzielimy się opłatkiem przed wieczerzą wigilijną, składamy sobie życzenia. Życzenia, jakie składamy sobie podczas dzielenia się opłatkiem powinny być szczerze, wybaczymy sobie wtedy wszystkie winy, aby zasiąść do kolacji pogodzeni i z czystymi sercami.

Sianko

Kładziemy je pod białym obrusem na stole, przy którym będziemy spożywać wigilijną kolację. Symbolizuje oczywiście miejsce, w jakim przyszedł na świat Jezus – szopkę i siano, na którym leżał po urodzeniu.

Choinka

Ubierana zazwyczaj w dzień wigilijny lub 23 grudnia. Kiedyś były to przystrojone snopy siana bądź gałęzie. Z czasem zwyczaj

przynoszenia do domu i ubierania w różne ozdoby s o s n o w e g o drzewka, przeniósł się z Niemiec do innych chrześcijańskich krajów. Ozdoby choinkowe powinny być związane z symboliką Bożego Narodzenia, a na jej szczycie wiesz się bombkę w kształcie gwiazdy betle-

jemskiej. Kiedyś wieszano jabłka, które prawdopodobnie symbolizowały biblijną przypowieść o Adamie i Ewie, dziś jabłka zastępujemy szklanymi bombkami. Zielone drzewko to symbol życia i narodzin Zbawiciela. Lampki choinkowe powinniśmy zapalić po raz pierwszy dopiero po pojawieniu się pierwszej gwiazdki.